

REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte
în Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 șt v. a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an . . . 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ an . . . 3 fl. — cr.
Pe un an . . . 6 fl. — cr.

Pentru streinătate, un an
15 franci.

† CALICUL.

(Înmormântarea. Pomana. Testamentul. Telegrama de condolențe).

Înmormântarea.

Îndată după ce s'a lăjit trista veste despre stingerea din viață a „Calicului“, au și sosit o mulțime de preoți din toate părțile și i-au făcut o îngropăciune mare și pompasă. Dintre cei mulți am observat pe:

1. Cunțan cu corul, —
5. Măturătorii din Reșinari, ducău mortul într'o ladă de lemn, —
3. Nepoții lui Martin în corpore din desigurile „turnului roșu.“
4. Întristata Cocónă Gurădulce cu nemângăiatul ei Mițuluc, — apoi:

Notabilitățile.

- a) Preoții Platoș, Baca, Broju, etc., —
- b) Dușoiu iunior din Brașov, —

- c) Popa Necșa și Balteș, —
- d) Librarul Ciurcu și Popoviciu tenoristul, din Brașov.

Pomana.

După înmormântare s'a dat o pomana cu următorul *Menu*:

- a) Stropșală cu donița, —
- b) Cărtăboși de Poplaca, —
- c) Căstrăveți cu must din Bungard, —
- d) Brânză vechie de Reșinari, —
- e) Șampanie de Făgărași, —
- f) Borș din seminarul Blajului, —
- g) Răbdări de la mēsa studenților din Sibiiu.
- h) Prune de Tălmăcel.

Testamentul.

Totul e muritor și trecător, și așa am fost și eu. De multă vreme suferiam de o bôlă falimentară, și prin o lovitură strajnică primită de la Arhanghelul Tilea cu ocaziunea toastului meu la „Asociațiunea“ din Blaj, am succumbat.

Înainte de morțe m'am făurit și testamentul, care, iată-l:

Averea mea *mișcătoare* o țin sub căciulă, iar pe cea nemișcătoare și care nu e este, o las precum urmază:

1. Pălăria mea de paște o las lui Balțeș, să frecuen-teze cu ea în timpul iernei temnițele Clujului.

2. Bastonul, care l-am rupt pe fața dosnică a lui Șuluț, îl dăruiesc lui Iacob Mureșian să bată tactul cu el la concertele de prin Blaj. Acest tesaur însă numai sub aceea condițiune să i se predee lui Iacob, decă acesta va stăruî pe lângă fratele seu, borî-tonistul Trafan, ca să ia de nevastă pe sócră-mea Gurădulee, cu care apoi póte concerta quantum satis.

3. Patru acțiuni de la „Instit tul tipografie“ le dăruiesc mesei studenților din Sibii.

4. Datoria ce o am la W. Krafft o dau „tovără-șiei agricole“ din Sibii.

5. În fine vin a-mî esprima și pe calea acesta cea mai profundă mulțămîta massatorului meu Dr Stefan C. Pop, avocat în Arad, pentru bunele sale intențiuni avute față de modesta mea persónă, și mai ales pentru massagiul ce mi l-a dat *grătit* într'o cafană din Sibii, suferind eū pe atunci de o bôlă teribilă de mîncărime de spate și de gură.

Telegrame de condolență.

1. *Calicului*. Ce ești tu acum, eū am fost
S'o șcii de-a rost ca „tatăl nost.“

Silvestru Moldovan
red. „Rândunicei.“

2. *Calicului*. De nu murea-î tu, muriam eū.

„Unirea.“

3. *Calicului*. Fă-ne un loc bun acolo, vorbește cu Cerber să nu ne latre, când î-ți vom urma.

„Telegraful roman.“

4. *Calicului*. Bine că te-a luat contrarul lui Dumnezeu.

Protopopul Droc.

5. *Calicului*. De șciam că mori tu, nu muriam eū; dar în fine nu mă împórtă, tot aici nu vei ajunge.

Pop de Galați, din raiū.

6. *Calicului*. Ține-te drace, că mai căpetași un aderent.

„Tribuna.“

7. *Calicului*. Mórtea ta este viața mea.

„Vulturul.“

8. *Calicului*. De mult noi tot am așteptat,
De-abia acuma te-a călcat...

Dr Mureșan, Dr Șotrofa, Maior.
gazetari transilvaneni.

9. *Calicului*. Acuma mai fă bucluc,
Adoptat de Belzebuc!

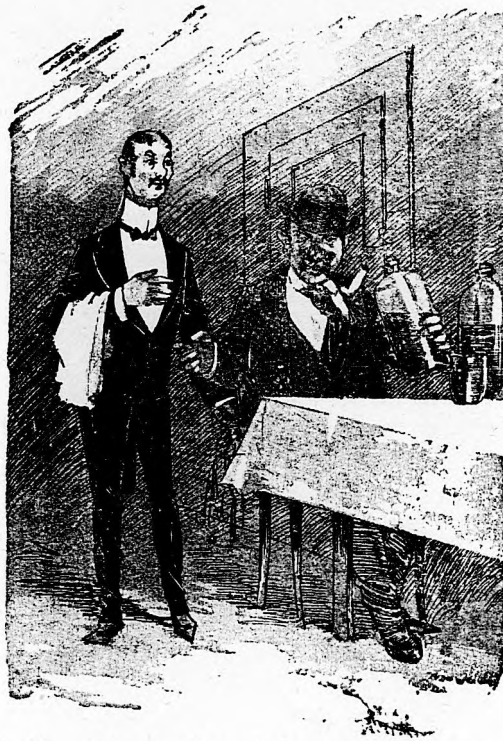
„Dreptatea.“

10. *Calicului*. Of! ce *client* mî-a repausat...
Nu era ca el în sat.

Dr S. C. Pop.

Un dialog caraghios.

Óspele: Mergi dracului, nu-mi înșira atâtea fleacuri! . . .

Chelnerul: Aș merge chiar și dracului, dar am témă că nu mă va primi!?

Óspele: N'ai témă! Î-ți dau eū un bilet

Ispravile lui Pacala.

Epopée populară în 24 de cînturi

de

P. Dulfu

(Urmare.)

Cîntul XVII.

Scumpă este 'n tinerețe, dulce-î viața de flăcău!
Ca și paserea prin crînguri să trăiești de capul tîu;
Nimenea să-ți póte grija, nici tu grija nimînuî;
Nóptea unde te ajunge, căpetai la cap să 'ți pui
Mîna, și să dormi în lihna până 'n faptul dimineții,
Fără șcire de necesuri, de nevoile vieții . . .

Însă — fie-ți traiful ăsta cât de scump și drag ori-cât,
Geaba! vine-o vreme totuși, când eu el ți s'a urit;
Cînd din ce în ce p'a vieții cale grea, obositoare,
Simți nevoe d'un tovarăș, de-o soție iubitore . . .
Ce să faci?... Așa-î de Domnul scris în pravila cerescă...
Nu-î făcut în lume omul singur traiful să-și trăiască!...
Astfel și Păcala nostru; multă vreme a umblat
Singular, fără nici o grijă, rătăcind din sat în sat! . . .
Dar de la un timp încóce, — cam de cînd zări 'n
pădure
Pe mireasa cea frumósă cu doi ochi ca două mure, —
Par 'că 'n urmă rea dăduse . . . Ori și unde se ducea,
Mulțumire ca 'nainte nicăiri el nu găsia.
Îi páre așa greu drumul! O ducea într'un oftat . . .
Pasă-mi-te, îi venise și lui vremea de 'nsurat.

Să te 'nsori . . . ușor din gură-î vorba asta de grăit!
Lucrul însă în aevea, of! ce greu e de 'mplinit —
Cu noroc, precum ți-e gândul, și cum inima ți dorește!
Dacă ai ști de bună-sămă, popa când mi-te unește
Lâng' altar cu o femece, că 'n locașul tēu cu ea
Fericirea o să între . . . calea valea! . . . ce-ai avea
Să mai ții? . . . Să poți însă — nunți d'acele nu

Să-ți aduci pe dracu 'n casă cu ospet, cu lăutari,
Și să nu fii om al scote nici cu archierei afară . . .
Cum să faci să-ți iasă neted, rău la urmă să nu-ți pară! . . .
Ia urită? . . . Ți-e urită . . . Ia frumoasă ca să-ți placă! —
Dar atunci plăcere ore numai ție o să-ți faci?
Nu și altora? . . .

Păcală le știe aceste toate.
Însă nu era el omul care stă și se socote
Țile, pân' să facă-un lucru. „Să-mi gădesc pe plac soție
(Hotărî d'odată 'n gându-î) și apoi . . . ce mi-e scris să fie!
Clărar de n'aș brodi o bine, las' că bun e Dumnezeu!
Vorba cea: Rău cu rău, dar mai rău fără de rău . . .“
Și de ici colo, prin sate, mai umblă el cât umblă,
Până ce-și găsi ursita, și 'ntr'o ți — se însură.
Se făcu și el statornic, om cu lumea dór' la rând. —
Până când așa prin țară să tot umble colindând?

Cât-va timp, cum ție vorba: „Sita nouă 'n cuiu se pune,“
Cu nevasta sa Păcală duse-o viață de minune.
Însă, tot o vorbă ție: „Boii se cunosc la jug.“
„Pe Român, ce poți? nu ști, pân' cu el nu intri 'n plug.“
Așfel și Păcală . . . tocmai dup' o lună, după șese.
Pricepu în casnicie cam pe cine el luase . . .

Sója lui era — de mijloc! — intru toate potrivită:
Nici pré pré, nici forte forte; nici frumoasă, nici urită;
Nici bogată, nici seracă chiar de tot, peste măsură . . .
Un cu-ur avé ea numai! că — era cam rea de gură!
Când se întâmplă să-î sară de vr'un lucru, mai ales.
Iar acesta din păcate se 'ntempla așa de des!
Dimineța, ziua, séra! . . . căci nimic ei nu-î plăcea
Să se facă 'n casă astfel, decât cum o ție ea.
Ce ție din gură dânsa, trebuia să fie sfânt,
De-ar fi spus măcar proslia cé mai mare pe pământ!
Și era d'ajuns din voe atâtica el să-î easă,
Ca să nu mai aibă 'n urmă totă ziua tihnă 'n casă;
De mânie 'ntr'o clipită foc ea să făcă și pară,
Ș'apoi trage-î, dă-î la ceartă! de cu zori și până'n séra.

La 'nceput . . . ridea Păcală, și 'nghiția 'n tăcere toate,
Tot creșend c'a lui soție și-o veni în fire, poți,
Cu incetul . . . Dar de unde? . . . Ea în loc d'a se
Se făcea mai teleieică, mai cu draci din ți în ți . . .

„Hm! . . . Așa, nevastă dragă, vrei mereu să-mi faci
tu mie

Liniște 'n căsuța noastră nici odată n'o să fie?
Uf! de-or fi ca tine multe, apoi bine-a ție seracul
Cine-a ție-o, că: *Femeea a îmbetrânit pe dracul!* . . .
Dar la cale, tu cu mine, să o scoți o fi mai greu.
Meșter e *Ucișă-l toca*, dar sum și mai meșter eu!
Poți lung și minte scurtă! vrei, în loc să-ți fii bărbat,
Tu să-mi fii stăpână mie? să mă ai ca p'un argat? . . .
Bine! las'pe mine dară! . . . Pân'acilea n'am fost bun:
Ai să veți d'aci 'nainte cum știu eu să mă supun! . . .“

Gânduri cam de felul ăsta, intr'o séra lui Păcală
Îi roiaș prin cap intr'una, neputend de plictiseală

Să adormă, căci nevasta-î pân'atunci mi-l cicălise
Pentr-un lucru de nimica, ce de vină îi găsisse . . .
Și abia spre mieșul nopții de el somnul se lipi.

Dimineța următoare: „Haide! mișcă-te de-aci!“
Începu din nou cu gura sóța rea și arțăgașă.
Iar Păcală: „Ce-î porunca? porumbița drăgălașă.
— „Prostule! cuteți tu încă să mă iaî cu vorba 'n

Adi e tērg la Viforósa. Haide, mișcă-te! ți-am ție . . .
Vrēu să cos și n'am în casă ace nici măcar de leac:
Mergi la tērg. cât poți mai iute, haî! și-mi cumpără

Dar deschideți ochii bine! să te uiți, bre, unde-l puî!
Nu cumva pe drum de-odată să te pomenești că nu-î;
C'apoi ști tu ce te-așteptă! . . .“

— „Las'pe mine! — a ție Păcală.
Ce creți? că eu n'am în capu-mi nici atâta chibzuială?“
Și plecă. — Apoi spre séra, când acasă iar ajunse,
Întrebându-mi-l femece, unde-î acu? el respunde:
„De, nevastă scumpă! Uite, cumpăraî din tērg un ac
Bun de tot . . . Spre casă însă, ce era cu el să fac,
Cum mi-ai spus, să nu să pērdă? Unde trebuia să-l țin?
Îl pusē-î intr'o căruță ce venia pe drum cu fēn . . .
Iar acum, la despărțire, inderert am scotocit
Printrē fēn, cătând intr'una, — acu . . . nu l'am mai

Aușind așa nevasta, îi venia în cap să-î sară
Lui Păcală de mânie, — și 'ncepu cu gura iară
Să mi-l certe: „Om netrebnic! nătăfle! nebun ce ești!
Nici măcar d'atâta lucru nu fuși vrednie să'ngrijești?
Cum? în fēn se pune acul?! . . .“

Iar Păcală îi respunde:
— „De! decă șciaî mai bine, pentru ce nu mi-ai spus,
unde?“

— „Unde! . . . trebuia în haină să-î înfigi coala pe piept,
Dare-ar naiba 'n tine-acuma, să te facă mai deștept! . . .“
— „A! în haină? . . . (ție dēnsul). Înțeleg! Las', fi

Bine că-mi spuseși, drăguț' o! Altădat'ășa voiî face.
Ean astēmpēra-ți mâniă, nu mai fi tot supērată . . .“

(Va urma.)

Schinteî din ochii Vulturului

Pe redactori, croitori, barbiri, móșe și raci îi ca-
racterisēază o trăsătură comună: *toți lucră cu fórfecî.*

Deosebirea intrē o batistă și un pungaș e, că
una *șterge nasul*; cel'al'alt *punga*.

Flórea neudată și femece nesērutată *vestejesc*
nainte de timp.

O femece cu cât e *mai perdută*, cu atât' *sē afla*
mai de grabă.

Fetele se mărită deórece țin, că în viēta acesta
omul trebuie *să și iubēscă odată*; bărbății se însoră
deórece cred, că omul *nu poate iubi* în veci, deci trebuie
să se și însore odată.

Tipuri actuale séu panorama Vulturului.

N-rul 2. Părintele Constantin.

«Numai popa meū, séracu,
A dat cu mine de dracu.»

Rădăte.

S'a născut pe vremea fometei în Săcădate lângă Olt. Luna nașterii sale e Aprile séu *Prier*. Prin școle a trecut ca Alba prin ham și a ajuns dascăl. Dorul de a ajuage popă nu l-a dat pace și așa Mitropolitul Ivăciovici nu ș'a putut închide ușa de el până nu l'a făcut popă la țigani din Șelimber lângă Sibii. De acolo a venit în Săcădate, unde să află și acum.

Ocupațiunea lui țilnică e mai ales *resuflatul*. Are adecă o logică bună: resuflă, să nu se înnece.

De statură e mic, roșu ca sfecla și deștept — ca nóptea.

Iubește literatura așa de tare, încât nu cred să fie jidan pe țera Oltului, care să nu fie mestecat cărțile cu popa.

Emblema lui e tuzul de dubă, iar patronul — filcăul de ghindă.

E un patriot înfocat, dovadă, că cu ocașiu-nea Memorandului a denunțat și pârât pe colegul seū, d-nul viceprotopop din Săcădate, Cuteanu.

Peste tot e un om fôrte «liniștit» — par' că e frate dulce cu Tersites-ul lui Omer din «Illias.»

Eū nu-l spun numele, ghicescă-l publicul și cine-l va trimite numele, *împreună cu trei fl.* la Redacțiunea «Vulturului», primește *gră-tuit* fôia pe o jumătate de an.

BĂCILLĂ.

Trăduseri moderne din clasicii vechi.

Hanibal ante portas = Antoniū pörtă pe Hani la bal.

Hic iaculo bonus, hic longe fallente sagitta; = Acel bun iacă-l acolo, aici cel lung sugiță falimentat.

. . . *Non tulit Ascanius*, = N'a tulit-o Ascaniū.

Ductori Turni diversa in parte furenti turbantique viro perfertur nuntius, . . . = Când a venit Nunțiul, atât prefectu cât și ceialalți bărbați turbați, iar de altă parte ductorii s'a furat în turn.

. . . *cum galea longe iacuit caput*. = Și-a lecuit capul cu o găleată lungă.

Aeneia puppis prima tenet, rostro Phrygios . . . = La Aenea țineți ca la primul, care a pupat de-a rostul pe Phrygiu.

. . . *Sustulit ista prior iam tum Pallante perempto* = Aista a tulit'o în sus mai nainte de a mânca placinte.

Iunonem interea compellat Iuppiter ultro. = Pe Iuno într' aceea a cumpărat-o ultraistul de Iupiter.

Poeta modernă.

Sum poetă, scriū la foi
Versurele dulci și moi;
Iar ca plată capăt drept
Manuscriptele 'ndărăpt.

Haba.

Șciri încalcite.

* *Îară Pituk „savantul.”* Precum să vede, epidemia de porcî încă tot n'a încetat, pe lângă tôte că timpul a dat spre receală, ba precum se constată în timpul din urmă, ea prezentă niște simptome inadevăr cam ciudate, deórece a început a molipsi nu numai rinichi și ficatul, dar a inficiat chîr și creierul animalului bolnav. Așa de pildă la *Pituk Béla*, eminentul cunoscător a stropșelelor calcaturice de prin șanșurile Podgoriei, ciudatul hermafrodit al tipurilor porco-di-canice, în decursul duratei a acestei epidemii s'a constatat simptomul de a se face „savant” și încă „istoric.” Spre acest scop și-a aflat o trócă acomodată „*Arad és vidéke*”, unde își aborteză stropșelele sale „porco-di-canico-intellectuale,” — după cari grohotind asupra luptelor purtate la 1848 întră „*selbategii Valachi*” și „*nobilii Magiari*”, arată în apoteosă la adresa lui Dragoș, cum va trebui memoria lui din partea Magiarilor și a lui Iuda din partea anticristilor să fie eternisată.

„Savantul istoric“ grohotind mai de parte indică și sôrtea „rebelilor“ cum a fost și *Butean*, care — după Pituk — a fost spânzurat la Baia de Criș. Sermani cetitorî, cari se hrănesc din lăturile lui Pituk Béla!

Cređi ôre „savantule“ că sunt adevărate grohotiturile tale? Să facem pari:

Décă tu vei pute adeveri, că martirul Butean a fost spânzurat la *Baia de Criș*, să te recunôstem de un adevărat savant istoric, iar décă nu vei pute acesta, atunci tu să te spânzuri de buna voie într'o răchită de lângă podul Iosașelului, ori să te predați voluntar maștrului speciei tale — *hingheriului*. Alege!

* *Bud Tituss*. O nouă cometă pe ceriul Maramureșului. Domnul acesta, renumit în isprăvile lui „patriotice“ și distins în cochătăria lui cu „patrioții“, începe așî face de cap. Nu e adunare „patriotică“ în Maramureș, unde acest al doilea hipocrit după Laurán, să nu-și bage botul și să nu-și exploadeze simțemintele sale „patriotice“ după *kedvea* perciunașilor. Acum vedem în „Unirea“ (n-rul 41. a. c.) o declarațiune a numitului vicar, în care se nisuieste a infățișa diarul nostru național „Tribuna“ ca pe o fôie purtătoare de minciuni, apoi face elogiul ne mai pomenite pișpecului *Szabó János*, afirmând că „partea cea de frunte“ în ale edificărilor bisericelor și a școlilor românești (?) din Maramureș o are Jancsi bácsi (a școlilor *românești*? Risum teneatis! „Red.“)

Ușor e, d-nule vicar, a vorbi fleacuri. Adevărul însă e — după cum recunoști chiar și d-ta — că cea mai pompôsă biserică ce o aveți în Maramureș e cea din Sat-Slatina, edificarea careia însă nu e meritul matală séu a ciocoșului de *Szabó János*, ci e meritul incontestabil a zélului, iubirei de neam și a pungei *Esc. Sale Michail Pavel*. Apoi de școli *românești*, edificate prin stăruința pișpecului d-tale nu mai vorbi, o astfel de afirmațiune chiar și într'o poveste ar păre de o minciună pré grosolană. Cu un cuvânt, rêu faci d-nule vicar că îți cașci gura. Cel murdar pe pene să ședă liniștit în cuibul séu, nu mai cărăiască, că de loc îl va ști lumea că e — *pupăză*.

La posta de la sate.

Străini: Am venit să întrebăm, d-nule, nu cumva avem atare scrisóre aici, de mult o așteptăm și epistolarul nici odată nu vine pe la noi.

Magistrul postal: Noi n'avem datina de a trimite scrisorile sosite fiește-căruia acasă, tot insul trebuie să vină la postă după ele.

Străini: Ei bine d-nule, dar cum să putem noi ști când avem aici scrisori ca să venim după ele?

Magistrul postal: Așa, că acela, care vă serie epistolă, vă aviséză mai nainte prin o corespondență că vă serie scrisóre.

Străini: Aha! Aveți drept, d-nule! La asta nici că ne-am cugetat. Mulțumim de sfatul bun.

D-nul profesor dr Spaimă.

Décă Marea adriatică ar mărgini Dobrojea, atunci ea s'ar numi Marea neagră.

—
Omul spânzurat își șcie păstra mai bine — *sângele rēce*.

—
Recolta anului acesta de sigur a întrecut recolta anilor viitorî.

—
Morunul prins de curēnd în Marea neagră să ție a fi fost de 900 chilograme. După părerea mea, era tot una, décă pescarii prindēu 900 de moruni câte de-un chilogram.

—
Secsul frumos, devenind sócre, forméză secsul cel mai urit.

—
Câte scrie istoria universală, sunt tôte lucruri *naturale*. Astfel — după modesta mea opiniune — istoria universală e o — „*istorie naturală*.“

PARTEA SERIÓSĂ

O întimpinare.

În numărul antecedent a fôiei nôstre am fost publicat sub titlul de „*Bot gros*“ într'o „Șcirile încălite“ unele-altele de la alegerea de preot din Șomoșches (ctul Arad). Să înțelege, noi șcirea acesta am publicat-o în partea umoristică a fôiei nôstre, dându-i șcirea numite totodată și un colorit umoristic, și nici n'am visat, că șcirea acesta va avé o importanță atât de mare, că va trebui să revenim asupra ei chiar și în partea seriôsă a fôiei nôstre. Iată deci, suntem rugați a publica următorea corespondență:

«Onorată Redacțiune! Nu mică 'mî fu mirarea, când resfoind «*Vulturul*», fôia nôstră umoristică, dădui peste șcirea «*Bot gros*». Precum într'ega fôie o citesc cu plăcere și atențiune, tot așa și șcirea acesta am cetit-o cu o mare atențiune, mai ales vedēnd, că vorbă e despre alegerea de preot din Șomoșches. Eū cunoscēnd pe deplin decursul acestei alegeri, si vedēnd că cel

scrise în șcirea amintită nu corespund de loc adevărului, mă încerc a lămuri on. Redacțiune. — Vă rog însă pentru toleranță de a pute analiza această șcire din pasagi în pasagi: Să țice adecă într'un loc, că «pe poșa Bălan din Boroșineu nu merită a se prăda hârtia și farba», e adevărat, că în sensul cum îl descrie «Vulturul» pe părintele Bălan — nu merită, deoarece atât Boroșinul, cât și jurul șcie, că părintele Bălan atât ca preot, cât și ca Român a fost și este la culmea misiunii sale (? — «Red.») și astfel numai laude ar merita, iar nu defaimare. — Se afirmă mai departe că «acest nime» a presidiat la alegerea de preot din Șomoșches. Deodată două neadevăruri, unul, că d-nul părinte nu e nime, ci e un factor atât de folositor națiunii și bisericii noastre (? — «Red.») încât cu drept cuvântul pot țice, că Dumnezeu să ne dea cât da mulți preoți cum e părintele Bălan (Numai vouă, dar nu si nouă! — «Vult.»), al doilea, că nici n'a presidiat părintele Bălan, ci d-nul protopop *Cornea*.

Neadevărul cel mai mare e însă imputarea ce i s'e face părintelui Bălan unde țice șcirea pomenită că: *din miș-mașul* lui reese la fine că *cel mai brav și cel mai calificat recurent*, tinerul absolvent de teologie uliu *Bodea* nu se candidază». Pentru ce? Ni se spune mai la vale «că ar fi dispărut documentele tinerului numit». Se pune apoi întrebare părintelui Bălan: «Dapoi, cinstite părinte, între documintele incuse la cinstit d-ta și hoții se pot întâmpla?» — Câte cuvinte atâtea neadevăruri, pentru că nu «miș-mașul» d-nului Bălan a fost cauza necandidării laudatului Iuliu *Bodea*, ci adevărata cauză a fost, că „*cel mai brav și cel mai calificat tiner*» nu a produs *nică un fel* de document despre «distinsa» sa calificățiune și astfel, conform §-lui 13 dinstat. org. președintele alegei — de și cu părere de rău — a trebuit să-l eschidă de la candidare. Astfel apoi afirmațiunile «că între documintele incuse la d-nul Bălan se pot întâmpla și hoții» — cad de sine. În fine la părintele Bălan eu nici nu creș că ar fi incurs vre-un document. Aceste incurg la of. protopresbiteral, decumva «pre calificatul tiner» nu le-a fi trimis părintelui Bălan!? Rog apoi a mă lămuri, pe ce basă e numit d-nul *Bodea* de «cel mai brav și cel mai calificat» recurent? Eă afirm că și această laudă a corespondentului e tot așa de nebăsată, precum n'are basă punerea în cărcă a părintelui Bălan, că ar fi comis nedreptăți la această alegere; căci cei ce au văduț documintele incuse la of. protopopesc, ușor s'au putut convinge, că — dora chiar «laudatul tiner» a fost mai puțin calificat. Apoi d-nul *Bodea* nici nu e numai «tiner absolvent de teologie» ci e — diacon, ales capelan în Buteni. — Rog on. Redacțiune, binevoii a da loc acestor rinduri în partea seriósă a preșuitului țiar ce-l redigiați Cu stimă deosebită: *Un preot bătrân*

Pe basa principiului „audiatur et altera pars“, dăm loc acestei corespondințe, permițendu-ne a ne face todată și observările noastre asupra ei:

Din totă corespondința este evident, că „bătrânul preot“ este condus de o oșșicare parțialitate, simpatiseză de minune cu preotul Traian *Catone*, alesul Șomoșchesului. Nu ne mirăm de loc, deoarece părintele Traian *Catone* e un om demn de totă simpatia, un preot brav, harnic, român bun, care numai onore face clerului românesc. Șomoșchesul va pute fi mândru cu un atare preot, dar ne mirăm mult de intolerantul „preot bătrân“, cum de vine intru apărarea d-nului părinte Bălan despre care șciut este, că a făcut o alegere „sərbescă“, altmintrea nu era *protestată* alegerea. Nu consimțim nică cu ponegrirea tinerului Iuliu *Bodea*, nu! pentru că noi îl cunoștem dora mai bine ca ori cine și astfel n'avem lipsă de descrieri referitoare la persoana sa. Altmintrea alegerea e *protestată* și cons. aradan, credem, va șcii, că medicamentul unor lucruri ca aceste nu poate fi decât: *o cercetare energică*.

Deslegarea ghiciturii de șac.

(Publicată în n-rii 17—18.)

„Rosa și spinul.

Pe obrazul unui inger
Nu e nor, este senin,
Cu blăndețe te privește:
Iată ro a făr' de spin.

Iar al dracului obraz
Când îl vești te ia o gróză;
Nu-ți seniu, e 'ntunecos:
Iată spinul făr' de rosă.

de I. Ardelean.“

Aă deslegat-o corect damele și domni: *Cornelia Pop* (m. *Vaida* (Hurez), *Mariși și Anișa Onișiu* (Seghedin), *Otilia Caba* (Cleud), *Sofia Cothișel*, m. dr. *Chirtop*, *Domnica Chirtop* (Cămpeni), *Netti Cothișel*, m. *Gomboș* (Vidra), *Elena Mica* (S. Odorhei), *Aurelia Filip* (Badon), *Ella Crontescu* (Iași), *Emilia Marcușiu*, m. *Papp* (Zelău), *Volumnia Georgescu* (Pitești), — *Simeon Andron* (Saravale), *Arcadie Crésnic* (Buteni), *Ioan Lăpădat* (Ungvar), *Ignatie Borza* (Alba-Iulia), *Nicolau Onciu* (Uzdin), *Ioan Bănuț* (Șisóra), *Emanuil Papp* (Oradea-Mare), Tr. I. *Magieru* (Saturău).

La sorțare premiul 'l-a câștigat d-nul *Ioan Bănuț*, forestier în Șisóra.

POSTA REDACȚIUNEI.

Ch. B. (Hașeg) Costul abonamentului la fôia noastră să vede în fruntea fôiei. Să pôte abona pe un an, pe $\frac{1}{2}$ de an, seă pe $\frac{1}{4}$ de an. Să înțelge că pentru noi e mai măgulitor decât se trimite costul abonamentului *pe un an* întreg.

Tuturor. Toți acei Domni cari aă primit de la noi în curând epistole (cărți postale), sunt rugați cu insistință și pe această cale a ne raspunde de urgență.

I. C. (București.) Sunt fôrte bune. Lucră mai mult și pentru tot numărul.

V. G. (București.) Umbrela ta se află în prăvălia d-nului C. D.

C. D. (B.) În curând vei primi o epistolă de la noi.

X. Y. Nu se pot publica, sant pré picante.

Grecu. Fă încercare. Tôte sunt posibile.

C. Vești, că tôte se pot repara. Nu trebuie decă să te superi.

Tr. I. M. Așteptăm cât de curând ceva bun. Se apropie timpul și avem lipsă mare de manuscrite.

Orm. Ai ales fôrte bine. Ți gratulăm!

V. V. S. Pe jidan îl caracteriseză nasul mare și încorlibat, pèrul roșu și creș, buzèle late, gróse și pururea umede ochi de piscă, neiuibirea de curățanie și de lucru. Mai crede dar, că d-nul E. e creștin.

M. Z. Ești poftit a ne răspunde de urgență,

A v i s ! !

Domni, cari aă primit de la noi epistole conținătoare de rugarea pentru achitarea abonamentelor, sunt rugați și pe această cale pentru *cea mai grabnică raspundere* a restanțielor lor.

Red. și Adm. «Vulturului.»

Intemeiat la 1887.

„VICTORIA“

Intemeiat la 1887.

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducelui Iosif Nr. 2.

Capital de actii: fl. 300.000. Fond de reserva: fl. 80.000

Depuneri: fl. 800.000; Circulația anuală: fl. 10,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese, fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la 1000 fl. se restituiesc îndată la prezentarea libelului, fără abdicere.

Depuneri se pot face și ridică și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandai.

Direcțiunea institutului.

MARE DEPOSIT DE HAINE BĂRBĂTESTI.*— Neîntrecută în tot felul de veștminte pentru bărbați și copii — gata — din cele mai fine stoffe din Anglita și Frânci —*

e prăvălia lui

STERN IGNĂTZ,

ORADEA-MARE (Strada : Arborelui Verde.)

Unde se vënd tot felul de veștminte *bărbătești* și *copilărești*, croite după cea mai nouă modă cu o eleganță esttraordinară.**CELE MAI MODERATE PREȚURI.**

— Vestminte gróse de iarnă —

Totodată vin a avisa cu tot respectul pe on. public. rom. că m'am mutat cu prăvălia mea din localul unde-am fost până acuma *tocmai vis-a-vis* de acel local.

Cu stimă :

IGNAT STERN

Oradea-Mare.

(Strada : Arborele-Verde).

IACOB KALMÁR,

comerciant mare de vase de porțelan, diferite sticle, oglinzi, lampe, icône și tot felul de instrumente pentru cină.

Oradea-Mare, str. «Arborele-Verde» (casa *Déri*).

Subsemnatul am onore a-mi recomanda cu tot respectul in atentiunea on. public roman marele meu deposit de tot felul de vase, *gătite din cel ma fin porțelan*, diferite sticle albe și colorite, cele mai elegante vase și alte obiecte de lux (maiolica), tot felul de tasuri de metal și lemn, vase vânete și negre din fer vârsat, *rîșniți*, și alte instrumente pentru prăjirea cafeauei, diferite lighiane de spălat, piuc și piulițe de metal, *feră de calcat*, etc.

— Deposit mare de ferestre gata. —

Unelte de mesă din argint de China și Alpaca.

— **Cu cele mai moderate pretiuri!** —

Service de tea de la 3 fl. 80 cr. mai sus.
» de cafea de la 2 fl. 80 cr. » »

Service de mesă de la 7 fl. — cr. mai sus.
» de spălat de la 3 fl. 50 cr. » »

Asigurând on. public despre cel mai prompt serviciu, am rămas

cu distinsă stimă :

Iacob Kalmár,

Oradea-Mare, (str. «Arborele-Verde», casa lui *Déri*.)

FILIP WEINSTOCK,

orologer, optic
și comerciant de
galanterii.

(Oradea-Mare, Piața S-tului Ladislaú nr. 47. în casa lui Diamandi.)

Vinde și reparază tot felul de ceasornice pe lângă garanță. — Deposit mare de orologe (ceasornice) de aur, argint și nichel in diferite mărimi, — ceasornice de părete, trezitoare, parisiane, buraice și schwarzwaldiane.

— **Cu cele mai moderate pretiuri.** —

Tot felul de galanterii de aur și argint.

Oculari diaphragmatici veritabili de G. Rodenstok, ochiane, telescopuri și alte obiecte optice. — Mașine amateure de fotografat, foarte eficiente, cu sculele și instrucțiunea necesară.

— În prăvălia mea stă la dispozițiunea on. public cea mai bună mașină de Rodenstok pentru examinarea ochilor (Refractometru) cu ajutorul căreia la moment să poată ști, de cari oculari e necesitate.

Minune!!!

Ce mai minunată și cea mai bună apă minerală din lume. cunoscută până acuma e apa „Venus” din Poiana (Kézdi-Polyán), proprietatea d-nului **ALESANDRU OLTEANU**.

Depositul mare din această apă e în **Buda-pesta** (VIII., Gyöngytyuk-utca 3.).

Isvorul, din care curge această apă escelentă e de tot nou, abia în anul trecut descoperit. Cei mai renumiți specialiști au constatat, că această apă e donată de la natură cu toate puterile vindecătoare. Conține cantități considerabile de *Magnesiumcarbonat*, *Calciumcarbonat*, *Natriumcarbonat*, *Caliumcarbonat*, *Lithiumcarbonat*, *fer, sare, chlorstroncium*, *chloraluminium*, *iodnatrium*, *aluminiumsulfat*, *calciumfosfat*, *cuarț și carbon*. — Vindecă **cu un succes admirabil** bólele de răunchi, plumân, beșică, intestine, stomac și a.

Cea mai sănătoasă și cea mai stimpărătoare apă de beut cu vin.

Acosta apă — afară de depositul din Buda-pesta — se poate procura și de la comercianții **Kádár și Kiss** (Oradea-Mare, piața Bémer, lângă podul cel mic) cu sticla de 1/2 litră, o litră (18 cr.) și de 2 litre, — séu *cu lada* (á 50 sticle de câte o litră) cu prețul de 9 fl. v. a.

Comandele se efectuează cu cea mai mare promptitudine.

Se recomandă călduros această apă minerală, făcătoare de minuni, on. public român, în deosebire aceluia, cari pătimesc de bólele sus înșirate.